

JAUME BARTUMEU CASSANY

President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Les amenaces de Martí

Qui discrepa del discurs oficialista –martinià– és foragitat del país de les meravelles

Dimecres passat, Antoni Martí va fer una compareixença davant dels mitjans de comunicació, per intentar excusar amb unghes i dents –mai millor dit– el seu ministre de Finances no pas d'una acusació sinó d'una evidència: Jordi Cinca ha estat titular d'una societat mercantil panamenya per dissimular la seva activitat empresarial almenys entre 1999 i 2002. I quan el ministre de Finances va voler reconèixer que havia estat administrador d'aquella societat només fins a l'any 2000, va resultar que l'any 2002 encara era el propietari de les accions.

La roda de premsa d'Antoni Martí ha estat un perfecte exemple del pensament únic que voldria –no pot– implantar DA sisplau per força: qui discrepa del discurs oficialista –martinià– és foragitat del país de les meravelles.

A la comunicació “cloroform” que, pagant tothom, empra DA s'hi afegeix aquesta especial anestèsia informativa que permet a Antoni Martí fer aparèixer els titulars que li convenen. Tot amanit amb una amenaça, al més pur estil “chavista”, de dur als tribunals aquells que gosin discrepar de l'actuació del Govern dels pitjors.

Aquest trist espectacle s'esdevé quan a Andorra ens trobem en un moment delicat en què cal afrontar problemes que afecten la convivència entre nosaltres mateixos i entre nosaltres i Europa. Són problemes que no es poden resoldre amb

el mateix pensament amb el qual es van crear.

Calen nous enfocaments i nous debats. Ningú pot esperar solucions immediates. Però sí que hem d'exigir que es desencallin els mecanismes que porten a aquest nou debat. Uns mecanismes que Antoni Martí està tapant i malmetent.

Un debat indispensable perquè puguem albirar “la perspectiva adequada dels problemes”, tal com deia el polític belga i an-

---

A la comunicació “cloroform” que empra DA s'hi afegeix una anestèsia informativa

---

Els governs de Martí han sigut un compendi del pitjor de les majories absolutes

---

tic vicepresident de la Comissió Europea del 1981 al 1985, Étienne Davignon.

El trist espectacle protagonitzat per Antoni Martí dimecres passat, crispat i agressiu contra els discrepans, és l'escenificació de l'arbitrarietat del seu Govern. Pretendre perseguir només alguns, amenaçant-los, perquè callin i alhora compleixin determinades lleis és un comportament arbitrari més proper a com s'organitzaven els pirates en uns mars sense llei que no pas a un Estat de dret.

Aquests cinc anys (2011-2016) de governs d'Antoni Martí han estat un compendi del pitjor de les majories absolutes: arrogància, menyspreu al Consell General, absència de debat en qüestions fonamentals, menysteniment i falta de respecte a l'oposició i ús partidari de les institucions de l'Estat.

I hi hem d'afegir la retallada sistemàtica de drets i llibertats, primer amb la *lleï mordassa* i ara amb l'amenaça de portar als tribunals els que discrepin de la línia d'acció del seu Govern.

La política és lluita pel poder, per molt que es faci referència a l'interès general. I l'interès general és un concepte molt relatiu, que està sotmès a la correlació de forces en la societat.

Sempre n'hi ha uns de més beneficiats que d'altres. I avui, a Andorra, els beneficiaris són els que tenen el poder per camuflar el seu interès propi en interès general.

Avui, a Andorra es demostra el que escriuen els clàssics: els pobles, a més de senyors, poden ser també senyorejats, conduïts i manipulats. Llavors no hi ha democràcia sinó demagogia: situació en la qual el poble no té veritablement el poder sinó que és portat, “menat” diríem en el nostre parlar del Pirineu andorrà.

I com del sublim al ridícul, de la democràcia a la demagogia no hi ha més que un pas.

Antoni Martí ja l'ha fet, acompanyat pels seus aduldors i pels estòmacs agraïts que l'aplaudeixen.